

• Особливості третього року життя малюка

На третьому році життя дитини все ще триває дуже швидкий розвиток. Вона стає більш рухливою та самостійною як у грі, так і в самообслуговуванні. Швидко розвивається дитяче мовлення, дорослі вже можуть більше, ніж раніше, керувати поведінкою дитини, бо їй стають зрозумілими багато вказівок. На третьому році життя слово якоюсь мірою стає вже і саморегулятором поведінки дитини: «Не буду плакати, я вже великий», — заявляє малюк і, незважаючи на те, що йому боляче, стримує сльози. Або каже: «Не можна брати татову ручку», — і це допомагає йому втриматися і не взяти її. Дії дитини починають підкорятися словесно вираженій меті. «Зараз намаляю пташку», — заявляє малюк іноді перш, ніж почне малювати, або просить: «Мамо, дай книжку про зайчика. Я хочу її дивитися». Насправді, він ще досить

легко, під впливом зовнішніх вражень, відступає від наміченої мети. Дитина на підсвідомому рівні закріплює і розвиває свої мовленнєві навички, тренується в побудові фраз, вживанні нових слів, тому таке «мовлення» ніколи не потрібно переривати зауваженнями.

У дитини, яка вміє говорити, спогади виникають не тільки тоді, коли вона що-небудь бачить або чує, але й коли перед нею немає того, про що говорять. Наприклад, мама сказала: «Поїдемо до дідуся», — і дитина згадує: «Поїдемо на тролейбусі, у діда рибки в акваріумі. Ми їх годувати будемо». Можливість говорити з малюком не тільки про сьогоднішнє, а й про те, що було чи ще буде, значно розширює його кругозір. Таким чином, мовлення дитини на третьому році життя сприяє її розумовому розвитку, розширенню кругозору, спілкуванню з оточенням, усвідомлення правил поведінки та розвитку особистості дитини загалом. Той великий інтерес до навколишнього, який дитина виявляла раніше, характерний для неї і у віці двох, трьох років, але в цей період значно розширюється і поглиблюється коло її інтересів, вона тепер здатна вже до більш тривалого спостереження. На основі власного досвіду і пояснень дорослого у дитини формуються уявлення та поняття (лікар лікує, шофер водить машини, гриби ростуть у лісі, ввечері треба лягати спати тощо). Характерною особливістю дитячого мислення є те, що дитина ще не може

